

sig til, ved at anføre enkelte Sæminger. Der staar da ikke Andet, end at Helgolandstypen har vakt den største Interesse hos fremmede Mariner paa Grund af dens Artilleristyrke og Pandser samt ringe Deplacement; de have altsaa været forbausede over, at vi herhjemme have skabt et Skib, der med saa ringe Deplacement er istand til at bære et saa stærkt Pandser og saa høvert Artilleri; Andet staar der ikke, og det kan jo forresten ikke forbause, at Fremmede kunne udtale en saadan Mening, naar Skibet har ligget i en fremmed Havn, og Officerer der have haft det for Die, og naar de have hørt dets Officersers Dom om dets Sødygtighed. Dertil kommer, at man jevnlig hører, at fremmede Officerer besøge vort Værft, og de kunne der have set Skibet under Bygning og i Flaadens Leie. Jeg skal forøvrigt ikke dvæle længer ved det Punkt, men tillade mig til Slutning at udtale, at jeg personlig er aldeles overbevist om, at den Forbandelse, tror jeg der blev udtalt, at et Skib, der blev bygget under ekstraordinære Bevillingsforhold i Danmark, aldrig skulde kunne virke noget Godt, ikke vil gaa i Opsydelse. Ja, jeg er endog overbevist om, at hvis det Dieblif skulde komme, at et saadant Skib, der var bygget under politisk Kamp og paa ekstraordinær Maade, skulde blive sendt ud i Kamp fra Hovedstaden, vilde hele den danske Nation, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) indbefattet, lade det seile ud med de bedste Onsker og Haab om Seir. Jeg vil imidlertid nu gaa bort fra dette Punkt og til et andet, paa hvilket det samme ærede Medlem i Grunden syntes at nære en Antipathi mod en ung Mand af Marinen, som forrige Aar var sendt op til Island for at fiske, og som samtidigt havde faaet det Hverv af Ministeriet at undersøge Fiskeriforholdene under Island. Naar jeg bruger Ordet Antipathi, og det ærede Medlem ikke lader til at hynse om det, skal jeg skynde mig at tilføie den udtryffelige Retteelse, at det ærede Medlem vil tage det med det Forbehold, at han ikke angreb Mandens personlige Egenstaber som Spøfficer og Mand i sig selv, men hans Virksomhed paa Fiskeriets Omraade. Paa anden Maade maa det ærede Medlem ikke forstaa min Uttring. Der blev sagt om denne Mand, at han var aldeles ukendt med Fiskeriforholdene, og hvis jeg ikke tager meget fejl, at han ganste vist ikke vidste bedre Bækked dermed, end en Røghedsdreng, der gjorde sin anden Reise derop for at fiske. Der blev yderligere fremdraget, at mangen civil Mand besad ligesaa stor Dygtighed. Det sidste Punkt skal jeg give det ærede Medlem fuldstændig Ret i. Jeg tvivler ikke paa, at der i den private Koffardistand kan findes Følk, som med ligesaa stor Dygtighed som Lieutenant Trolles kunde have udført det Hverv, han har udført. Men at gjøre Sammenligningen i en saa nedadgaende Skala for Trolles Bedkommende,

som det ærede Medlem gjorde, finder jeg urigtigt og aldeles ubegrundet. Den er ubegrundet, for det første fordi jeg ikke kan erkjende den Sammenligning for rigtig, der blev trukken mellem Kapitanlieutenant Hammers uheldige Expedition i sin Tid og Expeditionen forrige Aar for Lieutenant Trolles egen Risiko. Den er navnlig ikke rigtig af den Grund, at den første store Expedition mislykkedes, hvorimod den sidste mindre fuldt ud lykkedes, idet Resultatet af den unge Mand's Beskræbelse blev det, at han ud af de Penge, han selv havde sat i Foretagendet, havde 15 pCt. (Berg: Saa behøver han jo intet Tilskud!) Den Bemærkning af det ærede Medlem forekommer mig ikke at være paa rette Plads. Et er, hvad Udbytte en Mand faar af den Kapital, han selv pøver, og et Andet er, at han faar Honorar af Staten for det Hverv, han udfører for den. At Betingelsen for, at han kunde faa Honoraret, skulde være, at han havde sat sine egne Penge overstyr, tror jeg ikke. Det dreier sig ikke om, hvorvidt Manden tjener Penge eller ikke, men om, hvorvidt det er rigtigt atter at bevilge 2,000 Kr. — det er Vædringsforslaget under Nr. 19 — til Fortsættelse af Undersøgelsen af Fiskerierne under Island og tillige samt særlig for Færøernes Bedkommende. Ud af den Beretning, som fremkom fra forrige Aars Konsulent, skal jeg dog gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa nogle enkelte Tilfælde, som maaske ikke alle Medlemmer kjende, og som kaste Lys over, hvad Havet vilde kunne give i Udbytte, naar Fiskeriet under Island blev støttet paa behørig Maade. Jeg skal tage et Exempel fra Frankrig, som aarlig sender 230 Fartøier op til Island for at fiske, med en Besætning af omtrent 4,000 Mand, og af disse Fartøier hjembringes henved 12,500 Tons Fisk, hvilket er det samme som 25,000,000 Pbd. til en Værdi af 5½ Mill. Kr. En eneste By i Frankrig, Dunkerque, indførte i 1878 henved 12 Mill. Pbd. Naar vi nu se hen til den danske Udførsel fra Island, som hovedsagelig enten gaar direkte til Moderlandet eller til Spanien og England, er Alt, hvad der udføres, kun ca. 15 Mill. Pbd. til en Værdi af lidt over 3½ Mill. Kr. Der forekommer mig derfor at være af mulig Anledning til fra Danmarks Side at rette sine Beskræbelse paa at indvinde paa Fiskeriets Omraade ved Island saameget som muligt. Et andet Exempel kan jeg tage fra Silbeshieret, som er en ny Bedrift, Nordmændene have lagt sig efter paa Østkysten af Island. Det har vist sig, at de 3—4 Expeditioner, som bleve udrustede i 1880 eller 1881, gavede et Udbytte af mellem 125 til 200 pCt. paa eet Aar. Jeg skal derfor tillade mig meget varmt at anbefale, at denne Bevilling paa de 2,000 Kr. gives, og jeg skal særlig gjøre det, fordi Marsagen til, at Island's Fiskeri udbyttes saa flet og er saa lidet indbrin-